

عنوان مقاله:

مبانی و مفاهیم شاخصهای مسکن

محل انتشار:

اولین همایش علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محمدحسن یزدانی - عضو هیئت علمی گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه محقق اردبیلی

علیرضا محمدی - عضو هیئت علمی گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه محقق اردبیلی

حسنا مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

وضعیت مطلوب مسکن در نواحی شهری و روستایی یکی از شاخصهای توسعه اقتصادی اجتماعی در کشورهای جهان محسوب می شود. تدوین برنامه جامع در بخش مسکن به منظور دستیابی به وضعیت مطلوب مستلزم شناسایی و تجزیه و تحلیل ابعاد گسترده این بخش است. از راه های مهم آگاهی از وضعیت مسکن در فرآیند برنامه ریزی های منطقه ای استفاده از شاخص های مسکن است. این شاخص ها که نشان دهنده وضعیت کمی و کیفی مساکن در هر مقطع زمانی است راهنمایی مناسب برای بهبود برنامه ریزی مسکن آینده است. روند شتابان شهرنشینی و رشد جمعیت در سه دهه گذشته در کشورهای در حال توسعه و به ویژه در کشور ایران، مسائل بسیاری در ابعاد اجتماعی، اقتصادی و سیاسی به همراه داشته است و تهیه برنامه ای جامع در بازار مسکن را ضروری ساخته است. تدوین یک برنامه جامع بخش مسکن نیازمند شناسایی کامل و تجزیه و تحلیل عمیق ابعاد گسترده مسکن عوامل موثر بر آن است، در این میان کلیدی ترین ابزار برنامه ریزی و تشکیل دهنده شالوده اصلی آن، پرداختن به ای شاخص شاخص های مسکن می باشد که می توان حساسترین مرحله برنامه ریزی دانست. برای چنین برنامه های مسکن و ارزیابی آنها ابزار مناسبی جهت سنجش نیازهای بخش مسکن در کشور است. این پژوهش از نوع های کیفی مسکن جهت بهبود کیفیت و استاندارد توصیفی می باشد و هدف از آن، بررسی و گردآوری شاخص سازی مساکن بوده است

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی، شاخصهای مسکن، توسعه، مسکن، شاخصهای کیفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/395507>

